

Ζάμπιας Ιωάννης: «Κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι πρέπει να χτίζουμε ψυχές, όχι μόνο κτίρια»

[Πατριαρχεία](#) / [Πατριαρχείο Αλεξανδρείας](#)

Άφησαν την υποσαχάρια ζεστή Αφρική, τους γονείς τους και τα αδέρφια τους και ήρθαν στην Ελλάδα να σπουδάσουν. Το όνειρό τους έγινε πραγματικότητα. Ο λόγος για 20 μαθητές από Ζάμπια και Μοζαμβίκη, δέκα αγόρια και δέκα κορίτσια, 12 - 15 ετών, που ακολούθησαν τον πνευματικό τους πατέρα Μητροπολίτη Ζάμπιας και Μοζαμβίκης Ιωάννη, για να συμμετέχουν στο πιλοτικό πρόγραμμα παιδείας και επιμόρφωσης Ελλάδος - Ζάμπιας, το οποίο παρέχει πλήρεις υποτροφίες σπουδών για πολυετή φοίτηση σε Εκκλησιαστικά Σχολεία Δευτεροβάθμιας Εκπαίδευσης της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδας στη Λαμία.

«Πρόκειται για ένα πρωτοπόρο πρόγραμμα που έχει πρωταρχικό σκοπό την εκμάθηση της Ελληνικής Γλώσσας και της Ελληνορθόδοξης παράδοσης και διδασκαλίας. Φιλοδοξεί να δώσει ευκαιρίες σε νέους ανθρώπους, προάγει το

ανθρώπινο δικαίωμα στην παιδεία και συνάμα αναβαθμίζει τον διεθνή ρόλο της Ελλάδας στην Αφρικανική Ήπειρο. Κάποια στιγμή πρέπει να καταλάβουμε όλοι ότι πρέπει να χτίζουμε ψυχές, όχι μόνο κτίρια» λέει στο ΑΠΕ-ΜΠΕ ο Μητροπολίτης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης Ιωάννης, κατά κόσμον, Ιωάννης Τσαφταρίδης.

Ο ίδιος δηλώνει “πολύτεκνος πατέρας” και σημειώνει: «Έχω 20 παιδιά στην Ελλάδα που μου τα εμπιστευτήκαν οι γονείς τους και πολλά ακόμη στη Ζάμπια». Ο Μητροπολίτης δηλώνει βαθιά συγκινημένος από την προσφορά του Μητροπολίτη Φθιώτιδος κ. Συμεών, καθώς το πρόγραμμα υλοποιείται με πρωτοβουλία της Ιεράς Μητροπόλεως Ζάμπιας και Μοζαμβίκης και της Ιεράς Μητροπόλεως Φθιώτιδας. Στηρίζεται, δε, από το Υπουργείο Παιδείας, Αθλητισμού και Θρησκευμάτων και τελεί υπό την αιγίδα και την υποστήριξη του Υπουργείου Εξωτερικών και την συντονιστική συνδρομή της Πρεσβείας της Ελλάδος στο Χαράρε και του Γενικού Προξενείου της Ελλάδος στη Λουσάκα.

Με τον ερχομό των παιδιών στην Ελλάδα στη σκέψη του Μητροπολίτη Ιωάννη ξετυλίγονται εικόνες από την δική του τρυφερή παιδική ηλικία των οχτώ ετών, όταν στην εκκλησία του μικρού του χωριού Αγίου Κήρυκου της Ζακύνθου, ξεφύλλιζε με ενδιαφέρον το περιοδικό της Ορθόδοξης Ιεραποστολής «Πρωτόκλητος» και φανταζόταν τον εαυτό του να βρίσκεται σε ιεραποστολή στην Αφρική.

«Το περιοδικό ερχόταν από την Πάτρα, το άνοιγα και το ξεφύλλιζα έβλεπα τις φωτογραφίες. Μέσα στο περιοδικό είχε ιεραποστολές, στην Κένυα και σε άλλα μέρη της Αφρικής. Έτσι ταξίδευε το μυαλό μου εκεί, μια εικόνα χίλιες λέξεις... και εγώ έλεγα μέσα μου -μια μέρα θα πάω και εγώ εκεί. Και το όνειρο μια μέρα έγινε πραγματικότητα...»

Η διάδοση του χριστιανισμού και της ελληνικής γλώσσας στην Αφρική

Ο Μητροπολίτης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης Ιωάννης βρίσκεται στην Αφρική τα τελευταία 33 χρόνια. Για πολλούς ο τρόπος διαβίωσης στη ζεστή ήπειρο με τις πρωτόγονες πολλές φορές συνθήκες διαβίωσης είναι δύσκολος. Πόσο πιο δύσκολη θα μπορούσε να είναι σε αυτές τις συνθήκες η διάδοση του Χριστιανισμού αλλά και της ελληνικής γλώσσας;

«Είναι πολύ εύκολο, απλά χρειαζόμαστε ανθρώπους με καθαρές ψυχές και με χριστιανική ζέση. Εκεί δεν πάμε να κηρύξουμε ούτε Ελλάδα, ούτε Σερβία, ούτε Ρωσία, εκεί κηρύττουμε τον Χριστό, τον εσταυρωμένο και Αναστημένο. Ζωή και Ανάσταση. Βέβαια σε αυτή την πορεία μας το εργαλείο το οποίο μας εξυπηρετεί είναι η ελληνική γλώσσα, η οποία εδώ και 2.500 χιλιάδες χρόνια κυριαρχεί στην Αίγυπτο και στην αφρικανική ήπειρο», θα επισημάνει, ανατρέχοντας στη βαθιά ιστορία και το ρόλο του Πατριαρχείου Αλεξανδρείας στην Ανατολή.

«Η ελληνική γλώσσα είναι σπουδαία στην Αφρική. Σε μία τελευταία διαδικτυακή συνάντηση που είχαμε με αφορμή την Παγκόσμια Ημέρα Ελληνικής Γλώσσας ένας κληρικός, ιθαγενής, είπε πως «η ελληνική γλώσσα είναι η γλώσσα των Αφρικανών, διότι είναι η γλώσσα του ευαγγελίου. Στις ιεραποστολές που γίνονται στη νότια Αφρική τα παιδιά πρώτα μαθαίνουν ελληνικά, γιατί πρώτα μαθαίνουν ύμνους, τους αρέσουν. Τους αρέσει να μαθαίνουν την γλώσσα του ευαγγελίου, την αυθεντική, όχι μεταφρασμένη» τονίζει ο Μητροπολίτης.

Ο Ζάμπιας Ιωάννης τονίζει πως οι άνθρωποι στην Αφρική «αγκαλιάζουν» τον χριστιανισμό γιατί τους δίνει χαρά και ελπίδα. «Ο Χριστιανισμός είναι χαρά. Εάν τους μεταλαμπαδεύσουμε το σωστό νόημα του Χριστιανισμού που είναι αυτές οι πρώτες φράσεις του αναστημένου Χριστού στους μαθητές του, όταν ήταν τρομαγμένοι και κρύβονταν για να μην τους πιάσουν, τους είπε «ειρήνη υμίν». Τίποτε άλλο εκτός από αυτό που είπε ο Χριστός δεν κάνουμε. Μεταφέρουμε την αγάπη και την ειρήνη του Χριστού. Εκεί οι φυλές είναι πάρα πολλές. Σε απόσταση τριών χιλιομέτρων μπορεί μία φυλή να μην καταλαβαίνει τι λέει η άλλη. Όταν πας σε μία ιεραποστολή πας πρώτα και βρίσκεις τον βασιλιά της φυλής. Του λες τι θέλεις να κάνεις και πρέπει ο ίδιος να καταλάβει την ιστορία σου, να ξέρουν ποιοι είμαστε. Από κει και πέρα θα σου παραχωρήσει ή θα αγοράσεις ένα κομμάτι γης όπου θα κάνεις την εκκλησία και το σχολείο σου. Το δικό σου κοινοτικό εργαστήρι. Αυτό γίνεται κυρίως στην ύπαιθρο- στην πόλη είναι διαφορετικά, η ιεραποστολή είναι διαφορετική. Εκεί θέλουμε να κάνουμε ένα ελληνικό κοινό, διότι θέλουν να σπουδάσουν ελληνικά. Θεωρώ λοιπόν ότι η μετάδοση του Χριστιανισμού είναι πολύ εύκολη γιατί δίνει αγάπη. Είναι απλό να δίνεις αγάπη» σημειώνει ο Μητροπολίτης.

Αναφορικά με τα άλλα δόγματα και εκκλησίες που συνυπάρχουν στην Αφρική ο Μητροπολίτης εκφράζει την πεποίθηση ότι δεν υπάρχει καμία αντιπαλότητα μεταξύ τους γιατί όπως εξηγεί η Ορθοδοξία είναι η μητέρα του Χριστιανισμού.

«Η καθολική εκκλησία έχει εκεί την ιστορία της, όπως και άλλες ομολογίες. Δεν υπάρχει καμία αντιπαλότητα γιατί όταν γνωρίζεις τη μάνα σου δεν μπορεί να μην την αγαπήσεις, γιατί η μητέρα του Χριστιανισμού είναι η Ορθοδοξία», αναφέρει χαρακτηριστικά.

Μέχρι σήμερα στο πολυπληθέστατο έργο του Μητροπολίτη Ζάμπιας και Μοζαμβίκης κ. Ιωάννη, περιλαμβάνονται, μεταξύ άλλων, 14 ορθόδοξες εκκλησίες στη Ζάμπια, 28 ορθόδοξες εκκλησίες στο Μαλάουι και 32 χειροτονίες ιερέων και τρεις εκκλησίες στη Μοζαμβίκη.

Στο έργο της Ορθόδοξης εκκλησίας στη Ζάμπια συμπαραστέκεται από την αρχή

και η οικογένεια των Βλαχάκηδων, που πλέον είναι κοινότητα, μετά την μετεγκατάστασή τους στην περιοχή, όταν μετοίκησαν από την Κρήτη στην Αφρική κατά τη διάρκεια της Οθωμανικής επικράτησης στο ελληνικό νησί.

Βέβαια όλα δεν είναι ρόδινα στην καυτή ήπειρο, καθώς τα τελευταία χρόνια είναι μεγάλη η επιρροή που ασκείται από τους μουσουλμάνους, όπως αναφέρει ο Μητροπολίτης.

«Εμείς πάμε τους βαφτίζουμε Χριστιανούς Ορθόδοξους και μετά πάει ο μουσουλμάνος και τους αλλαξοπιστεί γιατί εμείς δεν έχουμε τη δυνατότητα να στηρίξουμε επιπλέον το project. Πρέπει να έχουμε δομές. Δεν χρειάζεται να έχουμε χιλιάδες ορθοδόξους. Χρειάζεται να τους εκπαιδεύσουμε σωστά για να ξέρουν τι σημαίνει Ορθοδοξία, γιατί είναι τρόπος ζωής», θα πει ο Μητροπολίτης και θα σταθεί ιδιαίτερα στο έργο που βρίσκεται σε εξέλιξη και αφορά την ολυμπιακή παιδεία.

«Φτιάχνουμε ολυμπιακό μουσείο. Θα είναι το πρώτο Μουσείο Ολυμπιακής Ιστορίας στην Αφρική. Οι Ιθαγενείς έχουν αγάπη για τον αθλητισμό, στη Ζάμπια τα τελευταία χρόνια κάνουμε κάποια προγράμματα ολυμπιακής παιδείας και καταφέραμε το υπουργείο να εισαγάγει το μάθημα ολυμπιακής παιδείας στα σχολεία. Συγκεκριμένα φέτος κάναμε μία δωδεκαήμερη εκδήλωση για την ολυμπιακή παιδεία. Στο κάλεσμα ανταποκρίθηκαν ολυμπιονίκες, ενώ έκτοτε κυματίζει η ελληνική σημαία στη Ζάμπια. Αυτό το μάθημα ζήτησα να συνεχιστεί και στα 20 παιδιά που ήρθαν από τη Ζάμπια στη Λαμία. Κάθε μέρα προσπαθούμε να κάνουμε το καλύτερο. Πολλές φορές πέφτουμε σε λάθη, αλλά ζούμε μία πρωτοχριστιανική ζωή στην Αφρική. Όπως οι πρώτοι απόστολοι», προσθέτει.

Ο Μητροπολίτης Ζάμπιας και Μοζαμβίκης, με απώτερη καταγωγή από το χωριό Μουζάμανα του Πόντου της περιοχής Τραπεζούντος, πέραν του ευρέως γνωστού έργου του στην Αφρική, είναι υπέρμαχος των Ποντίων και χαρακτηριστικός ΠΑΟΚτης.

Πολλοί μάλιστα τον αποκαλούν... «ΠΑΟΚ Ζάμπια». Ανθρώπινος, ταπεινός, συνεχίζει με σθένος το παιδικό του όνειρο της διάδοσης του χριστιανισμού και της ελληνικής γλώσσας στη Νότια Αφρική.

Όπως υποστηρίζει «ο καθένας από μας πρέπει να γίνει υπηρέτης του πολιτισμού του. Οι Έλληνες τι έχουμε; τη γλώσσα μας, τη θρησκεία μας, τη γλώσσα του Ευαγγελίου μας. Αλλιώς δεν έχουμε μέλλον...» καταλήγει.

Πηγή: ΑΠΕ - ΜΠΕ/ Άννυ Ταπάσκου